Ἀποκρίσεις σὲ ὑπεύθυνους Γονεῖς

Ἑνότης 7: Συγκρούσεις καὶ ἀνοχὴ μέσα στὸν Γάμο

ε. Πόσο ἐλεύθερος μπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς μέσα στὸν Γάμο;

Αὐτὸ εἶναι ἕνα καλὸ ἐρώτημα! **Η** συζυγία δὲν παρέχει μόνο δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεώσεις. «**Γ**ιὰ χάρη της θὰ ἐγκαταλείψει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του καὶ θὰ προσκολληθεῖ στὸν σύντροφό του», εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. **Ἐ**δῶ ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ ἕνα Μυστήριο ποὺ ἀνάγεται στὴν δημιουργία τῶν δύο φύλων, ποὺ τὸ ἕνα συμπληρώνει τὸ ἄλλο. **Ἕ**να Μυστήριο, ποὺ **ὁ Χριστὸς τοῦ δίνει τὸ ὕψιστο νόημα,** ὅταν **τὸν ἐντάσσει στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν σωτηρία. Ἂ**ν αὐτὸ γίνει κατανοητὸ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, πιστεύω ὅτι θὰ διευκολυνθεῖ πολὺ ἡ καθημερινή, ἀλλὰ καὶ πρόσκαιρη ζωή τους.

Ὅμως, γιὰ νὰ μιλήσουμε καὶ πιὸ πρακτικά, **εἶναι ἀναγκαῖο νὰ βάζει ὁ κάθε σύζυγος τὸν σύντροφό του πιὸ ψηλὰ ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀγάπη. Ὅ**σο πιὸ γρήγορα τὸ καταφέρει αὐτό, τόσο τὸ καλύτερο γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ τὴν οἰκογένεια.

Εἶναι λυπηρὸ ποὺ μερικὲς φορὲς οἱ γονεῖς δὲν διευκολύνουν τὰ παιδιά τους νὰ ἀπαγκιστρωθοῦν ἀπὸ τὴν γονικὴ οἰκογένεια καὶ νὰ ἀφοσιωθοῦν στὸ δικό τους σπίτι.

Θυμᾶμαι τὸ παράπονο ἑνὸς συζύγου, ποὺ μοῦ ἔλεγε πόσο πικραίνεται κάθε φορὰ ποὺ διαπιστώνει, ὅτι μυστικὰ ποὺ μοιράζεται μὲ τὴν γυναῖκα του, τὰ μαθαίνει μετὰ ἀπὸ τὴν πεθερά του, παρὰ τὸ ὅτι κάθε φορὰ τῆς κάνει παράπονα γι᾽ αὐτό! **Π**ραγματικά, ἔτσι κλονίζεται ἡ σχέση τοῦ ζευγαριοῦ καὶ δὲν εὐνοεῖται ἡ ἑνότητα.

Ἕνα ἄλλο σχετικὸ θέμα εἶναι **ἡ διατήρη τῆς συζυγικῆς ἀξιοπρέπειας ἀλλὰ καὶ τῆς τιμῆς τοῦ συντρόφου. Δ**ὲν πρέπει νὰ δίνει κανεὶς δικαιώματα σὲ τρίτους νὰ παρεμβαίνουν ἔστω καὶ μὲ τὸ πρόσχημα τῆς συμπαράστασης στὶς συζυγικὲς δυσκολίες!

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἄλλος, ὅταν ἀντιληφθεῖ κάποιο παραστράτημα, πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ παρέμβει, ὄχι γιὰ νὰ τιμωρήσει καὶ νὰ ἐκδικηθεῖ, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπενθυμίσει τὴν συντροφικὴ παρουσία του καὶ νὰ προστατέψει τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τῶν δύο.

Πολλοὶ ἄνθρωποι συγχέουν σήμερα τὴν *φιληδονία* μὲ τὴν *ἀγάπη*. Στὴν πραγματικότητα, δὲν ἔχουν καταφέρει ἀκόμη νὰ ἀγαπήσουν πραγματικά, ἀφοῦ νιώθουν γιὰ τὸν σύντροφο τῆς ζωῆς τους ὅπως ἔνιωθαν καὶ γιὰ τοὺς ὑπόλοιπους μέχρι τώρα.

Γι᾽ αὐτὸ καὶ μερικὰ ζευγάρια ποὺ συζοῦν γιὰ πολλὰ χρόνια, ὅταν ἐπισημοποιήσουν τὴν σχέση τους μὲ ἕνα Γάμο, τότε χωρίζουν!

Ἐπειδὴ βλέπουν τότε, ὅτι ἔχουν νὰ κάνουν μὲ μία **νέα κατάσταση ὑπευθυνότητας καὶ ἀμοιβαιότητας ποὺ δὲν ἦταν ποτὲ προετοιμασμένοι καὶ ὥριμοι νὰ ἀντιμετωπίσουν, γιατὶ δὲν ἦταν ἕτοιμοι νὰ θυσιάσουν τὸν ἐγωϊσμό τους...**

Ἄρα, **γιὰ νὰ φτάσει κανεὶς στὴν τέλεια ἀγάπη, πρέπει νὰ θυσιάσει τὸ ἐγώ του** καὶ νὰ τὸ ὑποτάξει στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἄλλου καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

Καὶ γιὰ νὰ μιλήσουμε πιὸ συγκεκριμένα, γιὰ ἕναν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, **πρέπει πρῶτα νὰ ὑποτάξει τὸ ἐγώ του στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.**

Ὅταν καὶ οἱ δύο τὸ κάνουν αὐτό, τότε πραγματικὰ ὁ Χριστὸς εἶναι Ἐκεῖνος ποὺ τοὺς ἑνώνει καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς κλονίσει!

■ Καὶ γιὰ νὰ ἐπιστρέψουμε στὸ ἀρχικὸ ἐρώτημα, **τότε εἶναι πραγματικὰ ἐλεύθεροι, γιατὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ δίνουν τὴν πραγματικὴ ἐλευθερία στὸν ἄνθρωπο.**

Ὁ Παιδο-Ψυχίατρος

Ἕπεται συνέχεια

1.11.2026 ἐκ. ἡμ.,
† Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ
ἐξ Ἀσίας